

Ten poněkud zmatený název vyjadřuje mé zážitky z koncertů, které jsem v nedávné době navštívil.

V neděli 30. května probíhal v divadélku Radar v Praze 7 křest demáčku [Martina Čepelíka](#) s názvem

Mám malý cerv

. Martinovi je 23 let, studuje třetí ročník Fakulty všeobecného lékařství v Praze, hraje divadlo v amatérském divadélku Radar a také skládá hudbu a texty a občas je někde k vidění a slyšení jako písničkář. Já ho potkal prvně v Salmovské v partě

Pavčina Jíšová na ilustr. snímku

foto: Vít Školník Urban ©

písničkáře Martina Hejnáka, několikrát v Akcentu jako hosta Martiny Trchové nebo jako část Folkkolotoče v Balbínce.

Před loňskými vánočními jsem jej slyšel s jeho kamarádem Kubou Dorňákem v Radaru.

Martinův demáč byl sestaven za účasti kamarádů. Pomohli nástroji - klarinet, cello, klavír a zpěvem.

Martin střídá vážně a nevážné polohy. Na demáčku jsou písně, které většinou ti, co chodí na Martinovy koncerty znají. Mě nejvíce textově i melodicky oslovují *Dav chce krev*, *Monolog* a *Mo tliťba*

, která zazněla jen na koncertu, a na CD není.

Texty vyjadřují Martinův postoj k hodnotám, jeho životní názor a obstály by i jako básně. Vedle nich znějí smích vyvolávající *Malý cerv* (snad úplně první Martinova skladba), *Želvička* nebo *Wir alle haben liebste Zeit*

.Martin hraje pro radost. Pro radost svou a svých kamarádů. Ten večer v Radaru to jen potvrdil.

V pondělí 31. května jsem spolu s dvaadvaceti diváky vychutnával vystoupení [Pavliny Jíšové](#) a

Pavla Maliny

na Malé scéně Metropolu v Českých Budějovicích.

Pavlína s Pavlem občas takto koncertují a je to více než dobrý zážitek. Pavel Malina, kapelník skupiny **CS Band**, majitel krásného krámků v Písku a absolvent vojenské střední hudební školy v Roudnici nad Labem, dokázal znovu, že je pan kytarista. Střídal španělkou s elektrickou kytarou, kterou si dovezl s Nashvillu.

Pavlína po dlouhé době zpívala svou píseň Kdosi pro mě říkal, která mě vždy rozhodí, samozřejmě *Jerusalem ze zlata*, *Já písnička*, *Sedm mostů*, a všechny další, které není třeba představovat. Písně znějí jinak než s kapelou a jsou zase trochu jinak krásné.

Jako host vystoupila devatenáctiletá **Eliška Ptáčková**. Eliščin tatínek mimo jiné fungoval jako hráč na banjo u Copáků. Eliščin nádherný alt jsem slyšel poprvé, protože vystupuje jen zřídka. Snad nejvíc mě dostala *Černá Jessie* od Jiřího Šlitra a Pavla

Devítka na ilustr. snímku

foto: Vítek Školník Urban ©

Kopty. Eliška je dala svou a úplně jinou podobu a já si znovu uvědomil, jak velký byl Jiří Šlitr muzikant a jaký pan textař byl Pavel Kopta. Myslím, že o Elišce Ptáčkové ještě hodně uslyšíme.

Ve středu 2. června si [Devítka](#) v Malostranské besedě vybrala jako hosta liberecký [Jarret](#). Jenže dopravní nehoda basáka Marka Štulíra (nic se mu nestalo, jen se zdržel čekáním na policii) způsobila, že host hrál jako druhý, takže Jarret hostil Devítku.

Devítka standardně předvedla svým stálým příznivcům jak jim to zpívá a hraje. Kromě vlastních Honzových věcí mě vždy tak trochu rozteskní *Homeward Bound* Simona a Gurfunkela s Honzovým textem či nějaká klasická dylanovka. Hlavní melodii Devítky ale obstaral Tomáš Hofrichter, když na "foukací piánko" (Jindřiška zapomněla náustek) zahrál motiv Pro *Elišku*

. Tomášovi se totiž narodila dcera Eliška, ale divák téměř nezaznamenal vliv předchozí oslavy.

A **Jarret**, to už je pojem. V plné sestavě a v plné síle. Středobodem je Hančin zpěv. Z Hanky, Marka a ostatních sálá radost z hraní a zpívání. I na poměrně malém jevišti si Marek zaskákal a Hanka zavyskakovala v tradičně závěrečné Venku zuří jaro. Měl jsem na koncertu kamarády, kteří slyšeli Jarret poprvé. Loučili jsem se slibem zapůjčení obou CD a informací o dalším pražském koncertu.

Takže celkem dobrý týden, co říkáte ?